

HIRDETÉSEINK – honlap: brke.org

- Holnap, hétfőn nem lesz katekézis.
- Vízkereszt ünnepével kapcsolatos szép gyakorlat, hogy új házakat, lakásokat áldunk meg. Ezzel kapcsolatos kéréseknek szívesen teszünk eleget, de kérjük, hogy személyesen találkozzunk az esemény pontosítása végett.
- Azok a fiatalok, akik 2019-ben egyházi házasságot kívánnak kötni templomunkban, jelentkezzenek a plébánián legkésőbb január végéig, hogy a mindnyájuk számára fontos és szükséges jegyes-előkészítő találkozókba bekapcsolódhassanak. Akik halljuk ezt a hirdetést, adjuk tovább az érintettek felé.
- Ebben az esztendőben esedékessé válik egyházközségünkben a bérmlás. Ezzel kapcsolatban kérjük, hogy akik bérmlakozni szeretnének, azok január folyamán jelentkezzenek a sekrestyében vagy a plébánián. Jelentkezhetnek a 8. osztálytól idősebbek, még akkor is, ha nem voltak elsőáldozók, vagy esetleg még keresztelés előtt állnak, mert a bérmlás szentségére való felkészülés sajátos katekumenátusi gyakorlat szerint történik, ami a keresztelésre is előkészít. A bérmlási katekézis kezdetét februárra tervezzük.
- A német nyelvű szentmisével kapcsolatban jelezzük, hogy januárban a kitelepítési évforduló határozza meg ennek a misének az időpontját, vagyis ebben az évben január 20-án 1/2 11-kor mondjuk a német nyelvű szentmisét. Ehhez kapcsolódóan katolikus óvodánk előtt lesz a szokásos koszorúzási ünnepség a megemlékezéssel együtt, a szentmise után.

Egyházközségünk bankszámla-száma a CIB-banknál:

11103303-19828983-36000001

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesült:

Michelberger Zoé Kamilla

Az elmúlt héten eltemetett halottaink:

Csőrgő Lajos

Mészáros József

Dr. Kiss-Papp László

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik! És az örök világosság fényeskedjék nekik!

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Urunk megjelenése, Vízkereszt
2019. január 6.**

OLVASMÁNY

Iz 60, 1-6

Isten segítségének közeledését a próféta szívesen érzékelteti a világosság és a sötétség ellentétével. A világosságot Isten dicsőségének megjelenése árasztja. Az Ószövetségben ez a dicsőség egyenlő Isten erejével, mindenhatóságával, világfelettségével és irgalmával. A próféta először a fogságból való hazatérésben látja Isten dicsőségének kinyilvánulását, de ez már előképe Isten jövőbeli nagy tettének, amellyel a népeket összegyűjti a Messiás országába. A napkeleti bölcsek látogatása ehhez adja a bevezetést.

Kelj föl, és tündökölj, Jeruzsálem, mert elérkezett világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted. Mert még sötétség borítja a földet, és homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, és dicsősége megnyilvánul rajtad. Népek jönnek világosságodhoz, királyok a benned támadt fényességhez. Hordozd körül tekintetedet és lásd: mind egybegyűlnek és idejönnek hozzád. Fiaid messze távolból érkeznek, s leányaidat karon fogva hozzák. Ennek láttára földerülsz, szíved dobog az örömtől és kitérül, mert feléd áramlik a tengerek gazdagsága, és ide özönlik a nemzetek kincse. Tevék áradata borít majd el, Midián és Efa dromedárjai. Mind Sábából jönnek; aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicsőségét zengik.

VÁLASZOS ZSOLTÁR

71, 2. 7-8. 10-13

Válasz: Hódoljon előtted, Istenem, * a föld minden nemzete!

SZENTLECKE

Ef 3, 2-3a. 5-6

A próféták jelezték ugyan, hogy Isten irgalma kiterjed a pogány népekre, de a zsidó nép a messiási ország áldásait elsősorban magára alkalmazta. Pál apostol annak az újdonságnak a hírnöke, hogy Isten a pogányokat is felkarolta és országa örökösivé tette. Ebben benne van a tanítás a kegyelem in-

gyenességéről. Isten maga kezdeményez és hív, ő segít, hogy meghalljuk szavát és kövessük.

Testvéreim! Bizonyára hallottatok Isten kegyelmi adományáról, amelyben a ti javatokra részesültem. Kinyilatkoztatásból megismerem Krisztus titkát, amelyről korábban nem tudtak az emberek, de most a Lélek a szent apostoloknak és prófétáknak kinyilatkoztatta. Eszerint Jézus Krisztusban a pogányok is társörökösök, tagjai az egy testnek, és az evangélium által részesei az ígéreteknek.

EVANGÉLIUM

Mt 2, 1-12

Az apostoli egyház tudatában a napkeleti bölcsek szerepe hasonló a régi pátriárkákéhoz. Ahogy Ábrahám, Izsák és Jákob meghívása jelezte Izrael népének kiválasztását, úgy a napkeleti bölcsek vezetése jelzi a pogányok felkarolását. Isten megvilágosító és hívó kegyelme mindenütt működik, s elegendő is ahhoz, hogy az emberek megtalálják az Egyházat, a kinyilatkoztatás hordozóját, s ott további eligazítást kapjanak. Am lesznek olyanok is, akik másokat eligazítanak, de maguk nem indulnak el a hit útján, hanem azt várják, hogy Isten maga jöjjön hozzájuk.

Amikor Heródes király idejében Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, íme, napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és tudakolták: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.” Meghallotta ezt Heródes király és megrémült, s vele egész Jeruzsálem. Összehívatta a főpapokat és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hogy hol kell születnie a Messiásnak. Azok így válaszoltak: „A júdeai Betlehemben, mert ezt írja a prófeta: Te, Betlehem, Júda földje, bizony nem vagy a legkisebb Júda nemzetségei között, mert belőled jő ki a fejedelem, aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.”

Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket, és pontosan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. Aztán ezzel küldte őket Betlehembe: „Menjete, tudakozódjatok szorgalmasan a gyermek felől, és ha megtaláljátok, jelentsétek nekem. Én is elmegyek, hogy hódoljak előtte!” Ők pedig, miután meghallgatták a királyt, elindultak. És lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük járt, míg meg nem állapodott a ház fölött, ahol a Gyermeke volt. A csillagot meglátva nagyon megörültek. Bementek a házba, és ott lát-

ták a Gyermekeket anyjával, Máriával. Földre borulva hódoltak előtte, majd kinyitották kincseszsákjaikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Martos Levente Balázs:

Folyamat és végpont

- Néhány szempont a szinoptikus evangéliumok eucharisztikus teológiájához (4.) -

Az utolsó vacsora leírását tekintve egyfelől Márk és Máté, másfelől pedig Lukács és Pál apostol Első Korintusi levelének beszámolója áll közel egymáshoz. Márk és Máté beszámolójában Jézus előbb áldó imádságot mond, s csak a kehellyel kapcsolatban ad hálát, míg Pálnál és Lukácsnál már a cselekmény kezdetén a hálaadás szerepel. Lukács és Pál szerint Jézus felszólít: „Ezt tegyétek az én emlékezetemre!”, míg Márk és Máté nem közöl ilyen felszólítást. Az eszkatologikus kitekintés mindkét hagyományban jelen van. Az evangelistáknál, mint láttuk, hasonló formában, Pál szövegében viszont liturgikus összefüggésben: „Valahányszor eszitek ezt a kenyeret és isztok ebből a kehelyből, az Úr halálát hirdetitek, amíg eljön”.

A páli változatot is számítva, összesen négy elbeszélés tartalmilag és formailag is közös mondata „Ez az én testem”, Jézus ajkáról (Mt 26,26; Mk 14,22; Lk 22,19; 1Kor 11,24). Ezt a kijelentést tekintik a legrégebbi alapigének, az „Úr vacsorájáról” szóló elbeszélés magjának. A kehellyel, illetve a szövetséggel kapcsolatos jézusi kijelentés kissé eltér a szövegekben. A márki-mátéi mondás kettős birtokos szerkezetet használ („ez az én vérem, a szövetségé”), amely a görögben nehézkes, arámul vagy héberül pedig egyáltalán nem megfelelő. A páli-lukácsi változat szerint Jézus a kehelyre mutat, mint a szövetségre. Ez fejezi ki sorsát és annak hatását, illetve vele együtt az ünneplés lehetőségét. A márki-mátéi változatot ezzel szemben úgy magyarázzák, hogy az a Kivonulás könyvének már idézett részletét vette alapul („Ez a szövetség vére” – Kiv 24,8). A görög hagyományban ezzel szemben ki akarták emelni, hogy Jézus véréről van szó, párhuzamot is létrehozva a kenyér felett mondott értelmező szavakkal.

A szinoptikusoknál kezdődött értelmezési folyamat Jánosnál folytatódik, illetve újszövetségi értelemben célhoz ér, megállapodik. Jézus feltétel nélküli szeretete barátaiért véglegesen odaadott életében mutatkozik meg.

/Forrás: Communio. Nemzetközi Katolikus Folyóirat, XXVI. évf. 2018/1-2., (főszerk.: Puskás Attila), Szent István Társulat, Budapest, 2018./

